

om, at jeg ikke kan gaa ind paa den Tanke, skønt jeg ellers anerkender hans gode Villie.

Dernæst er man under disse Forhandlinger strejftet ind paa særlig politiske Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) var ved at holde en Lovtale over Landstinget og mente, det var frisindet nok til at vedtage, hvad han fremkom med. Ja, det kan saamænd gerne være, at de Bestræbelser, der i disse Dage ere fremme, for, at det ærede Medlems Venner og yderste Højre kunde mødes, ogsaa kunne resultere i et eller andet positivt. Ja, jeg tror det nu egentlig ikke. Jeg tror, at de altid *kun* kunne mødes i det negative: at stemme Fremskridtet ned. Det er en „bloc“-Politik af en særlig Art, det er muligt, at vi se den etableret her i Landet. Jeg skal ikke komme ind paa det, det ligger ikke for nu, navnlig ikke ved 2den Behandling af en Sag som denne. Ikke heller mener jeg, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) havde Grund til at sige, at Flertallet i Landstinget var Ministerens gode Venner. Hvis det var Tilfældet, var der ikke megen Spænding ved den politiske Situation i Øjeblikket. Men det vil jeg nu lade det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds afgøre med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, de ere jo begge Ordførere i Sagen, og falde deres Meninger ikke sammen, kunne de jo udjævne det paa staaende Fod her eller andetsteds.

Derimod maa jeg protestere mod, hvad det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) udtalte om, at hvis Generalauditøren i Landstinget ikke havde samme Mening som jeg, skulde jeg smide ham væk. Saadan handle vi ikke, det er ikke min Maade at optræde paa, og jeg tror heller ikke, det ærede ærede Medlem mener, at han kan have virkelig Grund til at fremsætte en saadan Mening om mig.

Jeg skal slutte med at takke for den Behandling, Forslaget har faaet i Udvalget. Jeg tiltræder Udvalgets og dets Flertals Ændringer og haaber med disse at naa et Resultat, som skal bringe et virkelig godt Fremskridt i den militære Retspleje, hvad der paa ingen Maade skal forhindre en virkelig Reform deraf, naar vi faa en saadan gennemført paa det civile Omraade.

Ordføreren (Sveistrup): Jeg har kun taget Ordet for at gøre nogle Bemærknin-

ger til Mindretallets Forslag. Imidlertid skal jeg søge at undgaa Gentagelser, idet jo en Del af Mindretalsforslagene er bleven grundigt imødegaaet dels af det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) og dels ogsaa — og navnlig — af den højtærede Forsvarsminister.

Jeg skal begynde med at udtale min og Udvalgets Tak til den højtærede Forsvarsminister for, at han har kunnet slutte sig til og modtage alle de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag. Naar det fra Mindretallets Side er blevet fremhævet, hvad jeg ogsaa er enig i, at de indeholde Forbedringer af Lovforslaget, bør Mindretallet altsaa ogsaa være enig med Flertallet i at takke Ministeren for, at han er gaaet med til Forbedringerne. Der finder altsaa paa dette Omraade en fuldstændig Forstaaelse Sted mellem den højtærede Minister og i Virkeligheden hele Udvalget, da jo hele Udvalget er med til Ændringerne, om ikke principalt saa subsidiært.

Det Forslag, som er stillet under Nr. 1, om, at man ved et Pennestrøg skulde flytte alle de borgerlige Forbrydelser over til den borgerlige Ret, er i Overensstemmelse med en Dagsorden, der er vedtagen her i Tinget. Men jeg kan henholde mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Højrup og den højtærede Minister om de store praktiske Vanskeligheder, denne Sags Ordning vilde medføre. Jeg tror, at da man i 1896 vedtog Dagsordenen, havde man i Virkeligheden ikke noget indgaaende Kendskab til, hvilke Vanskeligheder der vilde frembyde sig. Det er et Punkt, der skal tages under Overvejelse, naar vi forhaabentlig i en ikke alt for fjern Fremtid komme til en fuldstændig Reform af den militære Retspleje. Jeg tror ogsaa, at det er rigtigt, at Tinget til den Tid staar frit overfor en saadan Reform, rede til at modtage den Belæring, som en nærmere Undersøgelse af Sagen maatte kunne give.

Jeg har Sympati med det Forslag, det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) har stillet under Nr. 2, men overfor de Betæneligheder, den ærede Minister har, kan jeg kun tilraade at stemme mod Forslaget, hvad der egentlig ogsaa stemmer med det ærede Medlems egen Tankegang; han ønsker ikke paa dette Punkt at gaa mod Ministeren.

Med Hensyn til Afsnittet under Nr. 3 vil jeg sige, at det er meget rigtigt, at ogsaa der har Mindretallet arbejdet noget paa at tilvejebringe de Bestemmelser, der